

Driemaandelijks
tijdschrift

Nr. 32

Go!

SEPT
2024

1€

"Al dan niet getuige zijn van genade"

Getuigenis van majoor Jean Olekhnovitch pagina's 8-9

DOSSIER

Geroepen om een
lichtpuntje te zijn

"Onze missies stralen hoop uit"

Het Leger des Heils is een internationale beweging en behoort tot de universele christelijke kerk. Zijn boodschap is gebaseerd op de Bijbel. Zijn dienstverlening wordt gestimuleerd door de liefde tot God. Zijn opdracht is het Evangelie van Jezus Christus te prediken en in Zijn naam menselijk nood te lenigen zonder enige vorm van discriminatie.

Licht in de duisternis

Een kleine brandweerkazerne in Livermore, Californië, herbergt een ware schatkamer van menselijk vernuft: de oudste gloeilamp die nog in gebruik is. Deze gloeilamp werd in 1901 geïnstalleerd

en heeft sindsdien altijd gebrand, op een paar korte onderbrekingen na. Het licht heeft de tand des tijds doorstaan, een stille getuige van de revolutie in de geschiedenis.

De gloeilamp overleefde twee wereldoorlogen en bleef zijn constante licht verspreiden tijdens de donkerste momenten van de twintigste eeuw. Zij was getuige van de verkiezing van 31 Amerikaanse presidenten, die elk hun eigen veranderingen en uitdagingen met zich meebrachten. Alle economische, sociale en politieke keerpunten die de Verenigde Staten en de rest van de wereld de afgelopen 124 jaar hebben geteisterd, zijn er niet in geslaagd dit bescheiden licht te doven.

Dit lichtpuntje belichaamt een soort stille volharding. Het is een klein lampje, niet speciaal opvallend qua uiterlijk, maar zijn uithoudingsvermogen is buitengewoon. Het blijft onverstoort schijnen, een symbool van ongelooflijk doorzettingsvermogen en veerkracht.

En welke les kunnen we trekken uit dit verhaal? Wat is onze roeping in deze complexe en vaak verwarrende wereld? Moeten we ons

beklagen over het feit dat we geen heldere, stralende sterren zijn, die voor iedereen zichtbaar zijn en van verre bewonderd worden? Of moeten we ernaar streven de schitterendste ster te worden, zelfs als dat betekent dat we daardoor de aandacht afleiden van degene die *“Het ware licht is, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam.”*¹? Dat ware licht is Jezus, de ultieme bron van helderheid en geestelijke leiding.

Misschien is het beter om er naar streven om te zijn als die bescheiden gloeilamp van Livermore: een klein licht, discreet maar constant, dat door de tijd en beproevingen heen blijft branden. Een licht dat niet verblindt, maar zachtjes en gestaag schijnt en stille troost en een geruststellende aanwezigheid brengt aan wie in de omgeving vertoeft. Dit nederige en volhardende licht kan een diepgaande en blijvende impact hebben en bescheiden het pad verlichten van hen die het nodig hebben, door de uitdagingen en beproevingen door de tijd heen.

Dus als we nadenken over onze eigen inbreng en ons eigen licht, kunnen we inspiratie putten uit deze eeuwenoude gloeilamp. We kunnen ervoor kiezen om met standvastigheid en nederigheid te schijnen en een kostbaar en troostend licht te brengen naar de mensen om ons heen. We kunnen een geruststellende aanwezigheid zijn in een steeds veranderende wereld, een trouwe en veerkrachtige bron van licht die nooit ophoudt te schijnen. ■

Kolonel Jacques Donzé,
Territoriale Leider²

¹ Johannes 1 vers 9

² De Territoriale Leider is de leider van het Leger des Heils voor België en Frankrijk

Licht zijn in het hart van de duisternis: het begint met een gebed

Een licht zijn in een wereld die vaak in duisternis is gehuld, is een grote uitdaging. Kapitein Mathilde Olivier, territoriaal jeugdsecretaresse, deelt haar visie en ervaring.

het dagelijks gebed

Voor Mathilde begint alles met gebed: *“Ik vraag de Heer om mij te zegenen naar wat Hij wil, waar Hij wil”*. Deze houding stelt haar in staat om – soms onverwachte – kansen te grijpen in de metro, de trein of in haar buurt om in het leven van anderen te komen. Door Gods Voorzienigheid worden dit momenten van delen en troost.

Ontmoetingen in het openbaar vervoer

Dit bracht haar ertoe om gesprekken aan te knopen met vreemden. Mathilde herinnert zich vooral een oudere vrouw die ze een gelukkige verjaardag wenste nadat ze haar hoorde praten met haar kleinkinderen. Deze eenvoudige begroeting leidde tot een dieper gesprek. *“Mensen zijn vaak aangenaam verrast om te zien dat er nog steeds mensen zich betrokken voelen, vooral als het vrouwen zijn, en nog jong ook!”*

Interactie op het werk

Op het hoofdkantoor van het Leger des Heils valt het Mathilde op dat er veel gelovigen zijn, wat op het eerste gezicht niet altijd zichtbaar is. Tijdens uitstapjes en evenementen vindt ze de gelegenheid te baat om met haar collega's over haar geloof te praten. In het bijzonder herinnert ze zich een jonge man die zijn christelijke toewijding en zijn professionele ambities deelde. *“Hij wilde me laten weten dat hij christen was. Dat was leuk,”* herinnert ze zich.

Betrokkenheid bij jongeren

Tijdens een weekend met jongeren uit de regio Île-de-France merkte Mathilde hun verlangen om dichterbij God te komen. Het thema van het weekend, “Een keuze”, gaf aanleiding tot diepgaande discussies en betekenisvolle gebedsmomenten. “Er was min-

stens één persoon die zijn hart echt aan Jezus gaf”, zegt ze blij.

Werken met kinderen en ouderen

In Mulhouse werkte Mathilde met kinderen. Ze gebruikte Bijbelverhalen om hen te helpen de leer van het geloof te begrijpen en toe te passen in hun dagelijks leven. Ze beschrijft enthousiast de verbazing van de kinderen als ze ontdekken dat ze met Gods hulp orde in de chaos kunnen brengen en een beter leven kunnen leiden. Met de ouderen vindt Mathilde creatieve manieren om over haar geloof te praten, zoals het gebruik van voorwerpen en verhalen om de Bijbelse boodschappen levendig en toegankelijk te maken. Ze herinnert zich vooral een moment waarop ze uitlegde dat Jezus “door de donkere vallei van de dood was gegaan”, wat troost bracht voor de bewoners die hun levenseinde zagen naderen.

Sociale hulp en licht in de duisternis

In haar rol als maatschappelijk werker biedt Mathilde niet alleen materiële hulp. Ze stelt zich voor en legt haar geloof uit, wat vaak deuren opent naar diepgaande gesprekken. Mensen in nood vroegen haar om te bidden, wat getuigt van het vertrouwen dat ze in haar en haar beleving stellen.

Door haar dagelijkse interacties laat Mathilde zien hoe een eenvoudig gebed, een luisterend oor en een zorgzame aanwezigheid een sprankeltje hoop en troost kunnen brengen in het leven van anderen. Haar getuigenis is een inspiratie voor iedereen die zijn geloof oprecht wil beleven. ■

Cécile Clément

Hibuki : kinderproject voor oorlogsslachtoffers

Een speciaal programma traumazorg voor kinderen wordt ontwikkeld in Spa

Hibuki: een emotioneel schild voor de ziel van Oekraïense kinderen

Hibuki is veel meer dan alleen een therapiespeeltje; het is een psychotherapeutische hond die knuffels geeft en troost biedt aan Oekraïense kinderen die getraumatiseerd zijn door oorlog, 24 uur per dag, 7 dagen per week.

In de Villa Meyerbeer in Spa, een gezinshuis van het Leger des Heils voor Oekraïense vluchtelingen, vinden de kinderen in Hibuki's armen een toevluchtsoord voor de verschrikkingen van de oorlog. Olena Chantseva-Kovalenko, psycholoog in het opvangcentrum, vertelt over haar werk.

De oorsprong en de impact van Hibuki

Vanaf de eerste keer dat ik deze kinderen ontmoette, was het duidelijk dat ze veel liefde nodig hadden om het trauma van de oorlog te boven te komen en weer hoop te krijgen op een betere toekomst. Omdat ik al ervaring had met therapeutisch speelgoed, koos ik Hibuki uit alle zachte co-therapeuten die beschikbaar waren, en ik vergiste me niet. Hibuki is niet alleen een therapeutisch speeltje, het is een trouwe vriend die kan luisteren, warm kan zijn en aan de zijde van het kind kan blijven zolang dat nodig is.

Deze methode om oorlogstrauma's te helen door middel van knuffelen komt uit Israël, waar conflicten en terrorisme veel trauma's veroorzaken. Het is opgericht door het team van mijn collega Dafna Sharon-Maksimov. Samen hielpen we aan het begin van de oorlog tussen Rusland en Oekraïne de inwoners van Chostka, een stad aan de grens met Rusland, om hun psychologische stabiliteit terug te vinden. De Hibuki-therapie werd toen ontwikkeld en bewees zijn effectiviteit bij de behandeling van oorlogstrauma's bij kinderen in Oekraïne. De techniek is gebaseerd op het idee dat een Hibuki-hond, met zijn droevige ogen en poten die om de nek van het kind gelegd kunnen worden, constant aan de zijde van het kind kan blijven.

De rol van Hibuki in het leven van kinderen

Ouders, vaak overweldigd door hun eigen emoties en de stress van de oorlog, vinden niet de goede manier om hun kinderen te steunen. Hibuki vult deze leemte en helpt het kind om een proactieve houding aan te nemen, om niet langer een slachtoffer te zijn en een held te worden die in staat is om te helpen en te steunen. Door voor hun vriend Hibuki te zorgen, beginnen kinderen veerkracht te ontwikkelen en zelfvertrouwen terug te krijgen.

De kinderen praten vaak met me over het verdriet van hun Hibuki als een manier om hun eigen angsten en zorgen te uiten. Ik realiseerde me dat elk kind in de Villa zijn eigen Hibuki nodig had. Dankzij Ellie Strenk, een Amerikaanse vrouw die aan het begin van het conflict het opvangprogramma in de Villa leidde, was het nodige budget begin 2023 bij elkaar, nodig om de aanschaf van de eerste 24 in Oekraïne gemaakte Hibuki's.

Verhalen over genezing met Hibuki

Sindsdien hebben we veel ontroerende verhalen gehoord met de kinderen en hun Hibuki. Ik zal Milana en haar broer Matvii, die hun moeder hadden verloren, nooit vergeten. Ze vonden troost door steentjes met Hibuki te beschilderen en ze naast de boom te leggen die ter ere van hun moeder op het landgoed van de Villa was geplant.

Bohdan, een ander kind, gebruikte de 'venster van bronnen' techniek om zijn schaamte en verdriet te overwinnen. Toen hij mijn suggestie opvolgde om te tekenen waar hij zou willen zijn, tekende hij de zee. Ik tekende de zon en Bohdan voegde een vis in de zee toe, een kat en Hibuki die in zee dook. Deze creatieve activiteit hielp hem om zijn angsten om te zetten in een positieve en kalmerende ervaring.

Hibuki-therapie, gecombineerd met sprookjestherapie, is ook heel heilzaam. 's Avonds, bij het licht van fakkels, lezen we Oekraïense sprookjes voor, die de kinderen meevoeren

naar een denkbeeldige wereld waar oorlog niet bestaat. Er ontstaan nieuwe beelden in hun verbeelding die een gelukkige en vreedzame toekomst beschrijven. Deze voorleesmomenten zijn helende rituelen geworden, die de kinderen helpen te ontspannen en zich veilig te voelen.

Het “Spa-merci” project en de Hibuki Clubs

Het “Spa-merci” project werd gelanceerd in 2023 en verwelkomde kinderen in Spa die wees zijn geworden door de oorlog in Oekraïne voor een 10-daags rehabilitatieprogramma. Ongeveer 50 kinderen kregen hun eigen Hibuki en volgden een therapeutisch programma met sessies met een psycholoog. Dit project werd gesteund door een orthodoxe priester, de auteur van het ‘Papa-Ange’ project, die de Hibukis kocht en transporteerde van Oekraïne naar België.

In de lente van 2024 opende Europa’s eerste Hibuki Club zijn deuren in de Villa Meyerbeer. Deze club biedt

wekelijkse avonturen voor kinderen, waarbij ze emotionele intelligentie en weerbaarheid leren met Hibuki. Deze zomer leerden we hoe we emoties in onszelf kunnen herkennen, hoe we ermee om kunnen gaan, hoe we empathie kunnen tonen en hoe we onze emoties met anderen kunnen delen.

Afgelopen lente volgden we een programma om weerbaarheid op te bouwen, waarbij we de kinderen aanleerden hoe belangrijk hun gedachten en emoties zijn en hoe die hun gedrag beïnvloeden. Dit begrip is cruciaal voor hun emotionele ontwikkeling en hun vermogen om uitdagingen te overwinnen.

Een hoopvolle toekomst

Hibuki leert elk kind een goede vriend te zijn, te luisteren en te troosten, en illustreert Gods plan om vreugde en zegen te brengen aan de mensen om hen heen. In Hibuki’s zak zit een brief van Ellie Strenk die het kind aanmoedigt en hem herinnert aan het belang van liefde, trouw en familie:

“Mijn lieve vriend! Puppy’s staan bekend als onze trouwe vrienden! Ze zijn altijd blij om ons te zien en als ze naar ons kijken, tonen ze hun liefde, zelfs zonder te spreken. Ze lijken tegen ons te zeggen: “Je bent een geweldig mens!” Hondjes luisteren naar ons, hun aanwezigheid troost ons. We kunnen veel van ze leren, vooral hoe we een gezin kunnen zijn en hoe we lief kunnen hebben, in goede en slechte tijden. Met liefde kunnen we een ander laten zien dat ze belangrijk en waardevol voor ons zijn. Zelfs in de moeilijke momenten van ons leven hebben we altijd de keuze om tijd, aandacht en vriendschap aan een ander te besteden. Wat er ook om ons heen gebeurt, we hebben allemaal het vermogen om van anderen te houden en bemind te worden, precies zoals God ons geschapen heeft”. ■

Olena Chantseva-Kovalenko

1 Olena Chantseva-Kovalenko, doctor in de psychologie en psycholoog bij Villa Meyerbeer, een centrum voor Oekraïense gezinnen.

Zij zetten zich volledig in : Het Leger des Heils is mijn eerste werkgever

Sinds oktober 2023 is Samy Geradain de nieuwe directeur van het kindertehuis Clair Matin, in Ukkel-Brussel. Hij vertelt hoe hij terecht gekomen is bij het Leger des Heils.

Waarom heb je bij het Leger des Heils gesolliciteerd?

In september 2023 heb ik contact opgenomen met het Leger des Heils omdat ik net was afgestudeerd en op zoek was naar een baan op de vacaturesite «Actiris» van de Stad Brussel. Ik kende het Leger des Heils niet, maar kwam de vacature tegen voor een vervangend directeur vanwege het tijdelijke vertrek van de directeur met zwangerschapsverlof. Bij mijn sollicitatie wist ik niet echt wat ik kon verwachten. Voor het gesprek heb ik onderzoek gedaan om goed voorbereid te zijn. Ik ontdekte dat het Hoofdkwartier (zetel van het Leger des Heils) op 3 minuten van mijn huis was. Tijdens het gesprek werd ik zeer vriendelijk en hartelijk ontvangen; ik voelde me welkom als een broer. Ik had nog een ander sollicitatiegesprek bij de Stad Brussel voor een baan bij de Jeugddienst, maar ik heb van dat aanbod afgezien.

Hoe ben je de doelstellingen van het Leger des Heils gaan omarmen?

Wat ik erg waardeerde was de vriendelijke en vooruitstrevende manier waarop ik werd ontvangen, zonder oordeel of vooroordelen, ondanks mijn jonge leeftijd en het feit dat ik zelf geen lid ben van het Leger des Heils. Daarom koos ik voor de baan bij het Leger des Heils.

Hoe heb je dit ervaren en raakte je gemotiveerd?

Het Leger des Heils sluit aan bij mijn waarden van wederzijdse hulp, steun voor anderen en geen druk om lid te worden. Je hebt de keuze uit verschillende middelen en het is deze vrijheid die mij ertoe aanzette om betrokken te raken. En ook het feit dat ik onder Leger des Heils-officieren (leiders van de christelijke gemeenschappen) ware onderlinge hulp, solidariteit, een echt collectief en oprechtheid heb kunnen waarnemen.

Hoe ben je begonnen bij het Kindertehuis “Clair Matin”?

Ik werd heel snel aangeworven en stortte me volledig op mijn taken. Ik voelde me niet beperkt, ik deelde graag informatie, stelde vragen en vroeg om advies.

Ik voelde me vrij om initiatieven te nemen, om voorstellen te doen voor samenwerkingsprojecten en organisatie. Het is niet elke dag gemakkelijk, maar ze vertrouwden me – en ik vertrouwde hen!

Heb je een herinnering waardoor je je nuttig voelt?

Toen ik in de jongste groep “Les petits loups” kwam, dachten de kinderen dat ik een bezoeker was en vroegen me: “Van wie ben jij de vader? Ik antwoordde: “Ik ben de nieuwe directeur”, en het antwoord was: “Dan ben jij de papa van iedereen”. Ik was geraakt en ontroerd en antwoordde: “Ja, ik ga voor jullie zorgen als een papa”.

Zijn er memorabele momenten om te delen?

Ja, het bezoek met onze opvoeders aan de vestiging van de Stichting Leger des Heils in Frankrijk, “Les enfants de Rochebonne”: het is te vergelijken met ons huis, alleen groter. Het staat in Saint-Malo, in Bretagne. De mensen zijn er trots op om in de organisatie te werken en het onvoorwaardelijk onthaal is ook aanwezig in de geest van hun werk. Mijn collega's in Frankrijk waren verbaasd toen ik de voorzitter van het Leger des Heils persoonlijk ontmoette. Ze zeiden tegen me “Heb je de Kolonel* gezien?» Het Leger des Heils in België is kleiner en laat zulke uitwisselingen toe.

Heb je grote toekomstplannen nu je contract definitief is geworden?

Ik wil voor de kinderen blijven zorgen en ze aanmoedigen om deel te nemen aan uitwisselingen in het buitenland of met andere instellingen. Ik wil dat ze zich net zo welkom voelen als ik. Deze open deur zal open blijven staan voor degenen die ik welkom heet, ongeacht de situatie. ■

Majoor Jean Olekhovitch

¹ Kolonel Jacques Donzé is hoofd van het Leger des Heils voor Frankrijk en België. Hij is voorzitter van de VZW Sociale Werken van het Leger des Heils in België.

Een hartverwarmend partnerschap

MAISONS
DU MONDE

Clair Matin is een tehuis van het Leger des Heils voor 42 kinderen in de leeftijd van 3 tot 18 jaar die gespecialiseerde jeugdbeschermingshulp nodig hebben buiten het gezin om. Het tehuis wordt ingrijpend gerenoveerd, zowel het gebouw als de inrichting.

Als onderdeel van dit project heeft Maisons du Monde, een detailhandelaar in meubilair, via de Stichting Leger des Heils in Frankrijk een bijdrage geleverd om het project te ondersteunen door gezellig en geschikt meubilair te leveren.

«De donatie van meubilair draagt bij aan het welzijn van de kinderen. Maisons du Monde heeft ons geholpen om de leefomstandigheden van de kinderen in onze opvang aanzienlijk te verbeteren. De nieuwe meubels hebben onze ruimtes veranderd, waardoor ze niet alleen praktischer, maar ook warmer en gezelliger zijn geworden», vertelt Samy Geradain, directeur van Clair Matin.

Een geweldige plek om te wonen en op te groeien

Dankzij deze donatie van meubilair kunnen de kinderen nu genieten van een comfortabele en inspirerende omgeving. Dit heeft een directe invloed

op hun dagelijkse activiteiten. Ze hebben geschikte ruimtes om te spelen, te leren en te groeien. Een omgeving die hen stimuleert en waarin ze zich veilig en goed verzorgd voelen is essentieel voor hun ontwikkeling.

De waarden van betrokkenheid en vrijgevigheid van Maisons du Monde zijn een grote steun voor onze organisatie, die haar missie alleen kan voortzetten dankzij de steun van bedrijfssponsors en donaties van particulieren.

Het meubilair dat we hebben ontvangen, heeft een grote impact gehad op ons werk en op het welzijn van de kinderen. Met deze steun kunnen we de kinderen een waardig welkom en een veelbelovende toekomst blijven bieden.

Hartelijk dank aan Maisons du Monde voor hun gulle donatie aan ons kindertehuis Clair Matin. ■

Esther Tesch

Uw steun blijft onmisbaar!

Om de missie voort te zetten ten behoeve van degenen die getroffen zijn door elke vorm van kwetsbaarheid: sociaal, materieel of geestelijk.

👉 Doe een gift via uw bankkaart : www.legerdesheils.be

👉 Doe een gift via een bankoverschrijving:
IBAN : BE53-1910-5124-4153
BIC : CREGBEBB

donorinfo
Ik geef in vertrouwen .be

Onze vzw biedt de mogelijkheid om te profiteren van de geldende fiscale voordelen. Elke gift van een minimumbedrag van 40 € geeft recht op een belastingvermindering van 45%. Bijvoorbeeld: voor een donatie van 40 € heeft u recht op een belastingvermindering van 18 €. De werkelijke kost van uw donatie bedraagt dus 22 €.

■ Getuigenissen

“Al dan niet getuige zijn van genade”

«God houdt van mij. Ik heb het bewijs, want Jezus heeft zijn leven voor mij gegeven.» Deze samenvatting van mijn geloof is simpel en onbegrijpelijk.

Simpel: er zijn geen ingewikkelde woorden.

Onbegrijpelijk: het gaat om een intieme ervaring.

Er is een realiteit aanwezig: de geest van God heeft mijn bestaan zo beïnvloed dat het de richting ervan heeft veranderd. Dus, hoe kunnen we daarvan getuigen zoals Jezus van zijn discipelen vraagt?

Ten eerste: Zelf het werkkterrein opgaan

Als heilssoldaat heb ik een heel goed voorbeeld gekregen van mijn medesoldaten. Ik heb geleerd om naar anderen toe te gaan, om naar hun terrein te gaan. Ik heb het evangelie verkondigd op het trottoir en in cafés. Ik heb ook soep geserveerd onder de bruggen. In alle gevallen had ik terreinkennis van mijn lijdende gesprekspartners.

Door het contact met de meeste behoevenden heb ik geleerd dat een simpel gebaar, een blik, het hart kan openen. Met de man of vrouw op straat is er geen huichelarij. Je moet de afwijzingen en gewelddadige woorden accepteren. Je moet ze zelfs verwelkomen, want het zijn waarheden die recht uit een duistere achtergrond komen.

Naar de ander toe gaan is al een eerbetoon aan hen, een teken van genade. Op het terrein van mijn naaste kan ik laten zien dat hij waardevol is! Deze warme soep is voor jou! (Theologisch gezien komt die naar jou zoals Christus naar jou komt). Het is al een getuigenis van een aangeboden genade.

Ten tweede: Bevrijden

Naast het tonen van een gebaar, waar ik niets heb gezegd, moet er ook een ruimte zijn voor woorden. Niet zomaar woorden: woorden die naar communicatie leiden.

Na een dienst groet ik een onbekende. Het was een dakloze. Ik begin het gesprek door te vragen waar hij vandaan komt. Hij onderbreekt me scherp en zegt: « Voordat je vraagt waar ik vandaan kom, vraag me liever hoe het met me gaat».

Laten we niet nieuwsgierig zijn, maar bezorgd zijn om de staat van de ziel van onze gesprekspartners. En laten we ze de volledige vrijheid geven om zich voor ons open te stellen. Het is immers nodig om ruimte te laten voor vrijheid, gelijkheid, respect. Dit is de basis om menselijk contact het leggen. In mijn ervaring van verwelcoming, wil ik een luisterend oor zijn en probeer ik me de moeilijke stap voor te stellen van het

vragen om hulp. Ik heb niet het recht om van deze zwakke positie te profiteren.

Daarom begin ik nooit met een vraag. Ik neem de tijd om mezelf voor te stellen en laat de persoon ruimte om zichzelf voor te stellen. Hij is geen 'case', hij is een uniek persoon, geliefd door de Heer. In de eerste plaats mijn gesprekspartner een levende ziel, een erfenis van menselijke rijkdom.

De liefde van Jezus kijkt naar de hele persoon, veel verder dan hun directe hulpvraag. Daarom worden er vragen gesteld en wordt de keuze van de toekomst aan jezelf overgelaten. 'Wat wil je dat ik doe?' Jezus biedt zijn aanwezigheid aan, hij stelt nooit een verplichte weg voor. Hij erkent de waardigheid en geeft de vrijheid, zelfs als hij de Almachtige God is. Wie ben ik dan om daarin nog verder te gaan, om opdringerig te zijn, om een oplossing op te leggen?

« Meneer, wilt u een kop soep? » Op die manier bied je hen een keuze. « Meneer, neem uw kop soep! », zo kan je geen gesprek op gang brengen.

Ten derde: Aanbieden om te bidden

Ik bied altijd aan om te bidden voor alle behoeften van de persoon. Ik zeg duidelijk «ben je het ermee eens dat ik bid voor alles wat we hebben samen hebben besproken?»

Wanneer ik heb voldaan aan de specifieke vraag van de persoon, grijp ik de kans om het gesprek naar een hoger

niveau te tillen en tot de Vader van alle families op aarde te bidden, mijn zwakte voor God uit te drukken. *“O God, wat ik gedaan heb is maar een aanzet. Ik stel mijn vertrouwen in U voor het pad van mijn vriend... vandaag en in de eeuwigheid - Amen.”*

Dit is het beste dat we kunnen bieden in een ruimte van vrijheid. Ik kan niet zonder gebed, omdat ik het net zo nodig heb als mijn gesprekspartner. Wat er op het spel staat is het waard om in te geloven. Gebed verheft de relatie. Het is zeldzaam dat dit wordt afgewezen; gebed leeft al in degene die ik ontmoet.

Gebed bepaalt absoluut niets in de relatie van hulpverlening. Ik maak geen onderscheid.

Getuigen is als dansen op een slappe koord. Je moet noch overhellen naar misbruik van zwakte, wat de meester zou ontsieren, noch gebrek aan geloofsmoed tonen door de meester te verloochenen. Laten we ons leiden door de geest

van liefde. Hij doet ons de ander beschouwen als hoger dan onszelf. ■

Mini portret :

Op 59-jarige leeftijd ben ik al 38 jaar heilssoldaat en 29 jaar officier bij het Leger des Heils. Samen met mijn vrouw Ariane hebben we een christelijke bediening uitgevoerd in Parijs, Rouen, Brussel, Straatsburg en Rome. Ik heb altijd een leven van prediking en solidariteit gecombineerd. Ik dank God voor de onvergeloofbare rijkdom van dit parcours.

Major Jean Olekhovitch

Getuigenis van Deodate, student Rechten

Deodate, een heilssoldaat van het korps Les Lilas, zet zich in bij de tamboerijngroep. Zij wil een positieve invloed uitstralen op de mensen om haar heen.

Deodate legt uit: «In 2023 heb ik als onderdeel van mijn studie stage gelopen bij een advocaat die gespecialiseerd is in bedrijfsrecht. Mijn mentor is een vriendelijke en ruimdenkende man die graag iets opsteekt van anderen. Hij aarzelt niet om zijn collega's te benaderen voor een praatje, in tegenstelling tot mezelf, die eerder discreet en een beetje introvert overkom. Ondanks de korte periode dat ik bij het bedrijf werkte, vertelde hij me dat ik een loyaal persoon was, vanwege de wijze waarop ik jobs aanpakte, de manier waarop ik hem van dienst was en het respect dat ik hem toonde. Hij kwam me uit nieuwsgierigheid vragen of ik deelnam aan religieuze bijeenkomsten. Ik vertelde hem dat ik christen was, lid van het Leger des Heils.

Hij vertelde me dat hij zo'n dienst op een dag zou willen bijwonen, omdat wat ik uitstraalde niet alleen voortkwam uit een goede opleiding, maar ook uit goed gezelschap en een wijsheid die alleen de weerspiegeling kan zijn van een Goddelijke inspiratie, zoals aangekondigd in de *psalmen (111:10)*.

Ik maakte van onze gesprekken gebruik om over het Leger des Heils te praten. Afgelopen maart, tijdens de viering van Palmzondag, was ik aangenaam verrast om mijn stagementor te verwelkomen in het korps, vergezeld van zijn vrouw.

Ervaringen zoals die van Deodate herinneren ons eraan dat we in de wereld zijn geplaatst om iets uit te stralen. Onze handelingen moeten daarom schitteren zodat de wereld Christus kan zien en herkennen. ■

Sergeant Paterne Ngoulou

Deodate en haar stagementor na de eredienst.

Internationale dag van het testament

De Internationale Dag van het testament wordt elk jaar gehouden op 13 september. Het is een mooi moment om stil te staan bij de mogelijkheid om met donaties en legaten aan het Leger des Heils, onze solidariteitsinitiatieven te ondersteunen. Het is voor elkeen een gelegenheid om na te denken over het (laten) opstellen van een testament.

Elke dag voegen vijf Belgen een goed doel toe aan hun testament.

Solidariteit is een houding die diep geworteld zit in de harten van onze medeburgers. De laatste jaren hebben meer en meer Belgen ervoor gekozen om goede doelen in hun testament op te nemen, omdat ze zich bewust zijn van de mogelijkheid en de kans om een verschil te maken nadat ze er niet meer zijn.

Anderzijds weten heel wat mensen nog steeds niet hoe ze een mooie en blijvende bijdrage kunnen leveren aan Het Leger des Heils, via een erfenis of een schenking.

Uw rol is essentieel

Door Het Leger des Heils te gedenken in uw testament, stelt u onze teams in staat om op het terrein te getuigen en hulp te bieden aan de meest kansarmen in onze samenleving. De steun van legaten is essentieel om onze acties het hele jaar door in stand te houden, zowel in onze sociale instellingen als in onze korpsen via onze lokale sociale acties.

We staan vermeld op de website Testament.be en op het platform Donorinfo.

Wilt u meer info?

Bezoek onze pagina over legaten en donaties
<https://www.armedusalut.be/nl/nalatenschapschenking/>

U kunt Esther TESCH ook bereiken

- telefonisch bereiken op 02/274.10.57
- of via e-mail etesch@armedusalut.be.

Diepgaande getuigenis - Welke opbouw hebben testamentaire geloften ?

Om zijn naaste te kunnen dienen, vertrouwt het Leger des Heils op de vrijgevigheid van diegenen die zijn acties steunen via regelmatige giften in de loop van het jaar.

Sommige donateurs kiezen er ook voor om het Leger des Heils in hun testament op te nemen.

We hebben contact opgenomen met een van hen:

Het Leger des Heils kruist reeds geruime tijd het levenspad van deze gepensioneerde pastoor.

Tijdens de uitvoering van zijn ambt had hij contact met een aantal officieren van het Leger des Heils en hij herinnert zich een aantal van hen.

Hij heeft ook de uitwisselingen onthouden die ze hadden op bijeenkomsten binnen de evangelische christelijke verenigingen waar hij bij betrokken was.

Door zijn giften aan het maatschappelijk werk van het Leger des Heils helpt hij dus de actie en steunt hij ook een getuigenis.

Omdat hij zelf geen kinderen had, breidde hij deze vorm van steun uit door het Leger des Heils en een ander christelijk goed doel in zijn testament op te nemen.

Onze vriend is niet rijk. Hij voelt zich echter verantwoordelijk voor een goed gebruik van het vermogen dat hij opbouwde, om een deel van zijn nalatenschap te spenderen als ondersteuning van een goed doel dat mensen in nood helpt, in ons land en elders in de wereld.

Een testament of een gift is de vrucht van vele diepgewortelde oorzaken die verband houden met de ervaringen uit het verleden en de verplichtingen van het heden. We zijn dankbaar voor de getuigenissen die hun stempel hebben gedrukt.

Eén ding blijft constant: uw medemens helpen door uw testamentaire wensen aan onze organisatie toe te vertrouwen.. ■

Majoors Ariane en Jean Olekhovitch

**ONZE ERFLATERS HEBBEN SANDRA
DIE GLIMLACH TERUGGEGEVEN!**

**LEGER
DES
HEILS**

**ARMÉE
DU
SALUT**

**UW
NALATENSCHAP
VERANDERT
LEVENS**

Voor meer informatie

[armedusalut.be/nl/
nalatenschapschenking/](http://armedusalut.be/nl/nalatenschapschenking/)

of flash deze code

info@legerdesheils.be
Leger des Heils

Nieuwe
Graanmarkt 34,
1000 Brussel

LEGATEN | SCHENKINGEN | LEVENSVZERKERINGEN

Laat mijn

VOLK vertrekken

2024 INTERNATIONALE DAG
VOOR DE SLACHTOFFERS
VAN MODERNE SLAVERNIJ
EN MENSENHANDEL.

ZONDAG 22 SEPTEMBER 2024

«En daarna gingen Mozes en
Aäron heen, en zeiden
tot de Farao: "Alzo zegt de Heer,
de God van Israël:
Laat Mijn volk vertrekken..."»

Exodus 5 vers 1

INTERNATIONALE COMMISSIE VOOR
SOCIALE RECHTVAARDIGHEID

Go ! ■ Driemaandelijkse uitgave van het Leger des Heils | Nationaal Hoofdkwartier, Sociale Werken van het Leger des Heils in België, Nieuwe Graanmarkt 34, 1000 Brussel | Tel. : 02 513 39 04 | www.legerdesheils.be | Verantwoordelijke uitgever : Jacques Donzé | Redactiesecretaris : Cécile Clément | Opmaak : Reymann Communication, 32 rue de l'industrie, F-67400 Illkirch | Gedrukt bij Manu-Mail nv - Lebbeke

Vereniging van de Sociale Werken van het Leger des Heils in België zijn goedgekeurd door het Ministerie van Financiën en gemachtigd om ontvangstbewijzen voor donaties uit te geven, KBC bank BE53-1910-5124-4153.

Foto's : © Armée du Salut, AdobeStock. Wettelijk depot nov. 2016 - ISSN 2593-0400